

אם במבול השערוריות והבוזונות, שמא כילה הטלוויזיה הישראלית את צופיה, היתה לאחרונה תופעה חיובית, הריהי ה' עובדה שהטלוויזיה הפכה לפה לקבוצות השובתים למיניהם במשק הישראלי. והנה, דווקא על שירות חיובי והינזכי זה של הטלוויזיה, יצא זעפם של מבקרי הטלוויזיה בעיתונות הישראלית, ונציגי המיסד. מי שקרא בשבועות האחרונים את הביקורת שהוטחה על הטלוויזיה בשל הצגת השובתים והמפגנים על המסך ה' קטן, יכול היה להתרשם כי הטלוויזיה היא האשמה בכך שהחולים בבתי-החולים לא קיבלו אוכל או שהפנתרים השחורים גדלו בתנאי מצוקה.

"כבטל את הרשות!" בהתאם להש' קפת כמה מהעיתונים, הרי עורכי ושדרי הטלוויזיה ביימו במיד שביטות והפגנות כדי שיהיה להם מה להקרין על חדשות ועל- מנת שיוכלו להופיע על המסך בעצמם. לא היתה טענה מגוחכת מזו.

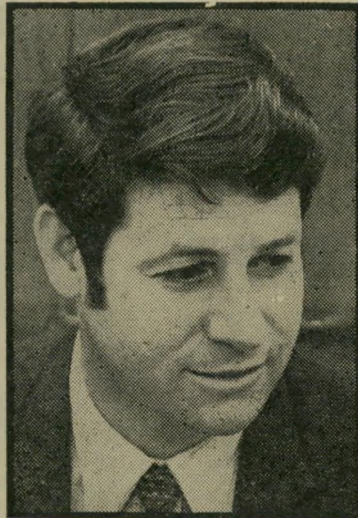
הגדיל לעשות מכולם זלמן יואלי, מי שהיה בעבר כתב קול-ישראל בפתח-תקוה, פוטר מעבודתו ומאו ועד היום אינו מחד' מיץ כל הזדמנות לתקוף מעל דפי דבר, יומון ההסתדרות, את שירותי השידור. בהקשר לעניין הצגת השביתות בטלוויזיה הציע יואלי בדבר להעניש את הרשות ואת הציבור גם יחד. הוא הציע לבטל את הרשות הציבורית המפקחת על הרדיו והטל' וויזיה ולהחזיר את שידורי-ישראל לאחד ממשרדי הממשלה.

תוקפיה של הטלוויזיה מסתמכים בטי' עונייהם על העובדה שבכל שביטתה או הפ' גנה שקטה, מתלהטות ומתחממות הרוחות למראה צלמי הטלוויזיה.

אמצעי לגיטימי. אין ספק שמראה צלמים מעורר שובתים להרים את קולם, ועלול לגרום למפגנים להתפרע. אבל אלה הם אמצעים לגיטימיים בהחלט במאבקם של השובתים ושל המפגנים. אילו היה מישור טוען כי עובדי המסך בלוד שבתו רק כדי שיצילו אותם בטלוויזיה, היתה השביתה פסולה. אבל אין כל רע בכך שהשוב'

סקופ: מה חושב אבא

אבן על חיים יבין?

חיים יבין

אירונסייד ונגרה אינס יכולים להתחרות בו." דברים דומים בראיון אחר, אמר גם מזכיר ההסתדרות יצחק בן-אחרון: "אני לומד בעיקר מהבנות. הן חושבות אותו לאלף-אלף, ולמי כך אני חושב צמנו לו באמריקה עתיד מזחיר." בהצלחה.

מסיבת הפרידה לחיים יבין, שנער' כה בשבוע שעבר בעין-זכרם, היתה עליזה מאוד.

המארגנים, אנשי מחלקת החדשות בטלוויזיה, דאגו עוד מועד למצב רוח מרומם. בעיצומה של המסיבה הקרין חדרון חיים גיל בפני הנז' כחים, סרט היתולי קצר, שמכרכז ראיון עם שר-החוץ אבא אבן, אודות התופעה המכונה בשם חיים יבין. לא היה זה פיברוק ראיון רגיל — המבוסס על עירבוב קטעי סרטים שר' ניס, בתוספת למעלולים שונים, אלא ראיון אמיתי, שנערך על ידי דן שר' לון באחד מביקוריו של אבן בטל' וויזיה כשוראיון באחת מתוכניות מוקד.

וכה אמר אבא אבן על חיים יבין? "עד שפגשתי אותו אישית, היה לי רושם שהוא קיים מן המוותניים ומעלה." ובראינות הוסיף: "אני אומר שהוא יחסר לנו."

בתשובה לשאלה אם עשוי חיים יבין להביך את מנהיגי ארצות-הברית (לשם הוא יוצא השבוע כ- כתב שידורי-ישראל) ענה אבן בהי' תול, תוך עקיפה חדי-משמעית ליצ' חק רבין: "אם הם לא נבוכים ליצ' נציגנו המוסמכים שם, הרי שם דבר לא יכול עוד לחביא אותם במבוכה."

לסיכום אמר השר: "אצל בתי בת ה-16 יבין הוא במקום ראשון.

נות כאלה כבר הושמעו בזמנו ברצינות בארץ, ועיתוני ישראל נאלצו לכנות כל מעשה אונס כמעשה "תקיפה", צריך רק להתפלל שהלחץ שמפעיל תתה המיסד על הטלוויזיה לא ישא פרי, והיא תמשיך להיות לפה לכל המקופחים והעשוקים למיניהם.

תים וזעקים בפני מצלמות הטלוויזיה, אפי' לו אם קודם היו שקטים. שביטה. כמו הפ' גנה, היא אמצעי להבעת תביעות.

מי שמאשים בתופעות אלה את הטל' וויזיה ועורכיה, כמוהו כמי שמאשים את העיתונים המפרסמים מעשי רצח ואונס ב' עידודם של מעשים אלה. כיוון שגם טע'

שערוריות

מאחורי הקלעים של אחורי-הקלעים

מעשה מוזר שהתרחש לאחרונה בבית-היהלומים בירושלים, הביא לחשיפתה של אחת השערוריות הגדולות בתולדות הטל' וויזיה הישראלית. יוסי לנדאו, ראש שרותי ההפקה בטלוויזיה, איש סרטים ותיק ובעל מקצוע, היה אחוז תדהמה כאשר נודע לו כי צבי לבב, קבלן פרטי לתפאורה, הגיש הצעה בסך 10,000 לירות במיכרו על תפ' אורה לתוכנית הילדים מי למעלה מי למטה. הוא פנה אישית לחברה מתחרה בשם אירגונית וזו הציעה את אותה התפאורה במחיר של 7,500 לירות. רשות-השידור החליטה לקבל את ההצעה הזולה יותר, למרות שלא הוצעה במיכרו. אולם אחד השותפים להחלטה נבונה זו, שמואל בוסס, ראש המחלקה למינהל יו"ר ועדת המיכר' רזים נפגע כנראה מהתערבותו של לנדאו בעניין השייד לו, ובתגובה שלח את יש' ראל פרלוב, קצין-הביטחון והעורך החדש למינהל בטלוויזיה, אל לבב, המציע המקו' רי, כדי שיבדוק מחדש את הצעתו.

הפעם העריך לבב את התפאורה ב' 6,000 לירות בלבד. את הצעת המחיר הקודמת תירץ בטיעון שלא הבין היטב את הדרישות. לנדאו הועמד במצב מביך ביותר. נרמו כאילו היתה לו איוושהי טובת הנאה במשאומתן עם חברת אירגונית ועובדה — אפשר היה להשיג מחיר זול יותר אצל לבב. מה שנתגלה בשלב מאו' חר יותר היה, שלבב אמנם העריך את העבודה בפעם השנייה ב-6,000 לירות, אבל הוא סירב לקבל אותה על עצמו.

סודחה אצל המנכ"ל. מנכ"ל רשות-השידור, שמואל אלמוג, ניסה מייד לעי' שות סולחה בין לנדאו לבין בוסס ולהשי' תיק את המעשה. השתיה היתה כדת והנזר' כחים בסולחה נתבקשו לא להוציא את

אורג

שני הדברים. היה צורך בישי-בה מיוחדת של ראשי מח-לקות ברשות-השידור ובהע-לאת זכרון-דברים בכתב, על מנת להבטיח את המשך הו-פעתו של אורגד כמגיש חדשות.

אגב, השרדן-הבמאי אורגד קיבל השבוע הצעה מפתה ביו-תר, להופיע כשחקן בסידרת תוכניות החגים החדשה ל-ילדים של צלילה רוז, המכונה בשם אומייני לסיטואציה: מי למעלה מי למטה.

לאן נעלם

אריה אורגד?

מאות אלפים מצופי הטל-וויזיה של ישראל ודאי שאלו את עצמם לאן נעלם אריה אורגד? משיב אורגד: "יצאתי לחופשה". אולם מאחורי-הקלעים מסופר סיפור שונה לחלוטין. הסיפור גורס שדן שילון, מנהל החדשות, מנסה להרחיק את אורגד מהגשת חדשות.

למרות הכחשתו הנימרצת של אורגד, שהתבטאה במי-לים: "לא עבר בינינו חתול שחור", מדברות העובדות בעד עצמו. הופעתו של אורגד על המסך צומצמה לפעם אחת ב-שבוע בלבד. באותו זמן, פנה אורגד אל מרים רוטשילד, האחראית לכח אדם ברשות-השידור, וביקש להעבירו מיד מבימוי חדשות לבימוי תוכ-ניות, בטיעון של צורך בהת-קדמות מקצועית. כאשר הוס-כס להעבירו לביום תוכניות המבדיל, הציע שילון להפסיק את הופעתו של אורגד כמגיש חדשות, כאילו קיים קשר בין

שיסל ואיינשטיין ב"לוד" מס' 3

תחרוך

● **סרט השבוע** (יום ד' 13/10, 20.35) עוד אראה אותך — סיפור אהבה בין חייל אמריקאי, הסובל מהלם כתוצאה מהתפוצצות פגז, לבין נערה שקיבלה חופ' שה קצרה ממאסר. משתתפים: ג'וסף קוטן, ג'ינג'ר רוג'רס ושירלי טמפל.

● **מוזיקי-מדיה** (יום ה' 14/10, 20.20) על ציירים המשתמשים במדיומים משולבים לצירי. משתתפים: רפי לביא, משה גרי' שוני ורן שחורי. תסריט ובימוי: ז'אק מורי קטמור.

● **סרט קולנועי** (יום ו' 15/10, 21.30) גורלו של מורה — תלמידים המתקוממים נגד מורם ואשתו הניגודנית מסייעת בידם. בהשתתפות מייקל רדגרייב.

● **"לוד" מספר שדוש** (יום ב' 18/10, 20.20) אריק אינשטיין, תיקי דיין, אורי זהר, צבי שיסל ואוסף של חתיכות בתוכנית זמר ובידור לא נורמלית.

● **קלעים** (יום ב' 18/10, 21.00) מאגזין לעיצובי תרבות ואמנות בעריכת יעקב בן-הרצל.